

[Christmas Møller.]

videre med disse Ting; de vilde gerne se, om man kunde blive enig, og Lejernes Repræsentanter, ja, selv Formanden, har sagt, at de kunde anerkende det Arbejde, der var gjort fra Grundejernes Side. Og saa siger den højtærede Indenrigsminister, at han brød virkelig ikke ind i Arbejdet. Efter de Oplysninger, der foreligger for mig, er Forholdet det, at da Sommerferien i 1935 var forbi, kom Dommer Bærentsen en Dag i Kommissionen og sagde: Nu skal det være Slut, og derefter kom Formanden i Kommissionen og sagde: Det skal være færdigt til den 1. Oktober. Jeg synes, at det har Sandsynligheden for sig, at Ministeren har sagt det paa den Maade, og Ministeren bekræftede det ogsaa selv, da han sagde, at Arbejdet skulde være færdigt til Rigsdagssamlingen 1935—36.

Jeg kan ikke tjene den højtærede Minister i at erkende, at dette Spørgsmaal har været et Valgets Spørgsmaal. Jeg siger naturligvis ikke, at det ikke har haft sin Betydning ved Valget, det har mange Spørgsmaal haft, men jeg maa bestemt hævde, at det i særlig Grad var Valuta-centralen og Spørgsmaal omkring den og den Handelspolitik, der skulde føres, som var Valgets Spørgsmaal, og aldeles ikke den her foreliggende Sag.

Jeg tillod mig at afbryde den højtærede Minister, hvad man ikke bør, da han talte om en Række af Tragedier, der var foregaaet paa dette Omraade. Jeg synes dog, man har Lov til at sige til Ministeren, at han ikke nævnte et eneste Eksempel. Derimod kom han i Sandhed med en politisk Bemærkning, som har Interesse. Jeg opfatter baade efter Ministerens hele politiske Stilling og efter hans Alder, tør jeg maaske ogsaa sige, i nogen Grad den højtærede Minister som en Prokurist i Firmaet, der kan tegne hele Firmaet. Nu siger han, at det varer heller ikke saa længe — det er Landstingsvalget, han haaber paa —, saa skal der nok komme en Lovgivning her i Landet, som bliver meget mere effektiv end det, vi har set, saa vil der ske noget, der virkelig bliver effektivt. Det er sikkert meget rigtigt, men den højtærede Minister skal vist bare passe paa, at det ikke bliver for effektivt for ham selv; det kunde tænkes, at det ved Lejlighed blev dette. Ministeren angiver efter min Opfattelse fortrinligt Stillingen.

Jeg er godt klar over Ministerens Berettigelse til at tale om Grundstignings-skyld og Nedsættelse af Skatterne, som der i Forslaget af 1933 var Tale om, men

jeg synes ikke, at dette imødegaar de Bemærkninger, jeg fremsatte om, at der, hvor direkte Tab er lidt og Skade forvoldt, ikke er ydet Erstatning.

Den højtærede Minister mente, at min Tale havde været en Æggedans. Der er ingen Grund for mig til at holde Talen en Gang til, og jeg tror ikke, at jeg kan fremsætte min Anskuelse klarere og bedre, end jeg allerede har gjort. Jeg er naturligvis enig med Ministeren om, at han har et godt og stærkt Argument i Eksemplet det konservative Forslag, Loven 22. December 1927 i England, som han kan nævne som Udtryk for, hvad det konservative England kan gennemføre, og jeg har derfor ogsaa med ganske særlig Interesse gennemlæst netop det Bilag, saa heller ikke i den Henseende behøver jeg altsaa Hjælp fra den højtærede Minister. Vi har derfor ogsaa erklæret os rede til som tidligere paa dette vigtige Omraade at gaa ind i en dybtgaaende Drøftelse og Forhandling om Spørgsmaalet. Men Udgangspunktet eller Slutpunktet, hvad man vil, Linien, der maa holdes, har jeg angivet i mit første Indlæg, og jeg tror ikke, jeg kan tilsige Ministeren, at Forhandling med os kan føre til nogen som helst anden Linie end den, at der ikke er givet nogen som helst virkelig Begrundelse for hele denne Lovgivning, ikke givet Eksempler paa Misbrug.

Paa det særlige Omraade med Hensyn til Butikker og Oparbejdelse af Kunderkreds kunde vi vel alle sammen paa en eller anden Maade konstruere Eksempler paa, at der er sket et eller andet uberettiget. Det tror jeg gerne, men hvis Ministeren tror, at det vil være muligt for ham med vor Støtte at faa en egentlig Huslejelovgivning gennemført med præceptive Regler, at faa en Lovgivning gennemført med Bestemmelser om Erstatningsydelse fra Grundejerne o. s. v., gaa saa vidt, saa voldsomt vidt, som Ministerens Forslag efter min Opfattelse gaar, tager han fejl. Nu kan vi se paa Lovforslagene i et Udvalg. Om det tager en Rigsdagssamling eller to eller tre, gør ikke saa forfærdelig meget.

Valdemar Sørensen: Jeg skal indskrænke mig til et Par Bemærkninger til de ærede Ordførere for Oppositionspartierne. Lad mig først vende mig til det ærede Medlem Hr. Elgaard. Det ærede Medlem havde Betæneligheder ved visse Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom, Betæneligheder, som øjensynligt gaar ud paa, at det ærede Medlem ikke